

Grodzisko średniowieczne

Data powstania: VIII-IX w.

Miejsce: pow. wrocławski, gm. Sobótka, Będkowice

Architektura i historia

Wczesnośredniowieczne grodzisko datuje się na VIII-IX w. To miejsce zamieszkiwało dawne plemię Ślęzan i był to ośrodek kultu pogańskiego czczącego siły natury i boga słońca. W pobliżu znajduje się cmentarzysko kurhanowe, na które składa się około 50 kurhanów, kamienny krąg kultowy z amfibolitu o rozmiarach 20 x 7 m i staw rybny. Poniżej grodu istniała osada rolnicza aż do XIII w. W roku 1986 Wojewódzki Ośrodek Animacji Kultury utworzył Rezerwat Archeologiczny, w skład którego wchodzi grodzisko i cmentarzysko.

Gród ma wymiary 65 x 75 m. Jest otoczony wałem ziemnym wysokim do 1,5 m i suchą fosą. Na majdanie (centralnym placu wioski) zrekonstruowano dwie chaty o charakterystycznej konstrukcji wieńcowej z dachami sochowymi, studnię i zagrodki. Chaty wyposażono w różne meble (drewniane ławy, taborety i łoża), kamienne piec, ułożono także kosze z ziołami, proste narzędzia codziennego użytku, na ścianach wiszą skóry – wszystko, aby pokazać ówczesny, typowy dom. Wejścia na kompleks strzeże potężna, drewniana brama strażnicza z palisadą. Przed bramą ustawiono dwóch, ponad dwumetrowych, wąsatych wojów. Drewniane rzeźby trzymają tarcze: jeden z napisem „Rezerwat Będkowice”, a drugi z literami „WOAK”, co oznacza Wojewódzki Ośrodek Animacji Kultury. W pobliżu ustawiono wiaty z ławkami i tablicami informacyjnymi, jest ujęcie wody i wyznaczone miejsce na ognisko. Tędy przebiegają dwa szlaki archeologiczne na Ślężę: czerwony i czarny niedźwiedź. Rezerwat jest usytuowany przy drodze z Sobótki do Sulistrowiczek.